

Fremsat den 31. oktober 2019 af Dennis Flydtkjær (DF), René Christensen (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Søren Espersen (DF), Marie Krarup (DF), Hans Kristian Skibby (DF) og Peter Skaarup (DF)

Forslag til folketingsbeslutning

om nedsættelse af et forsimpningsudvalg

Folketinget pålægger regeringen at nedsætte et tværministerielt forankret forsimpningsudvalg, der i lighed med det tidligere Saneringsudvalg skal komme med forslag til, hvilke afgifter der helt bør fjernes eller væsentligt forenkles, med henblik på at skatte- og afgiftssystemet bliver mere enkelt. Der skal ligeledes nedsættes en referencegruppe til udvalget bestående af repræsentanter fra erhvervslivet. Udvalgets kommissorium skal godkendes af Folketingets Skatteudvalg.

Bemærkninger til forslaget

Kort efter folketingsvalget i 2015 tog den daværende regering (Venstre) initiativ til at få udarbejdet en tilbundsående analyse af de eksisterende punktafgifter, der fremadrettet skulle danne grundlag for ændringer af afgiftsområdet. Formålet med analysen var at vurdere, om statens indtægter og formålet med de enkelte afgifter stod mål med de administrative byrder, som afgifterne især pålagde erhvervslivet. Den tidligere regering ønskede at gøre det lettere og billigere at drive virksomhed i Danmark og nedsatte derfor et saneringsudvalg, som skulle komme med forslag til, hvilke afgifter der kunne fjernes. I »Kommissorium for analyse af sanering af punktafgifter med nedsat saneringsudvalg« af 3. februar 2016 fremgår det således: »Der er i dag en række punktafgifter, hvor der igennem en længere årrække ikke har været undersøgt, hvorvidt de statslige indtægter og hensynene bag står mål med de tilknyttede administrative byrder for virksomhederne og det offentlige.«

Saneringsudvalgets arbejde mandede ud i mange gode forslag, og meget blev gennemført med vedtagelsen af lovforslag nr. L 103 Lov om ændring af tinglysningsafgiftsloven og forskellige andre love og om ophævelse af lov om afgift af antibiotika og vækstfremmere anvendt i foderstoffer (Afgiftssaneringspakke m.v.) (folketingsåret 2018-19, 1. samling). Men ikke alle forslag til saneringer blev analyseret af det tidligere Saneringsudvalg, f.eks. blev en række forslag vedrørende chokoladeafgiftsloven ikke analyseret grundet en verserende pilotsag ved Europa-Kommissionen (»Sanering af punktafgifter«, Skatteministeriet, oktober 2017). Dansk Folkeparti foreslår derfor, at de afgifter, der ikke blev undersøgt af Saneringsudvalget, også skal være genstand for et forsimpingsudvalg.

Formålet med forslaget er at følge op på det gode arbejde og fortsætte oprydningen i virvaret af afgifter, så erhvervslivet lettes for unødvendigt administrativt bøv. For at opnå dette foreslås det, at der nedsættes et forsimpingsudvalg – lig den tidligere regerings Saneringsudvalg. Forsimpingsudvalget skal komme med forslag til, hvilke afgifter der helt kan fjernes eller gøres mere simple at forstå og administrere for virksomhederne. Det gælder for afgifter, der ikke giver adfærdsmæssig mening, f.eks. i forhold til sundhed, miljø, klima m.v., afgifter, som har et lavt merprovenu i forhold til de administrative byrder for virksomheder og det offentlige, og afgifter, som kan gøres overflødige via anden regulering. Udvalget kan endvidere komme med forslag til ændring af de nuværende skatter og afgifter i de tilfælde, hvor der forskelsbehandles på sammenlignelige produkter m.v., og som dermed skaber ulige konkurrenceforhold, f.eks. afgiftsforskellen på mælkebaseret kakaodrik og plantebaseret kakaodrik.

Udvalgets forslag må gerne medføre et mindreprovenu for staten. Forslagsstillerne vil herefter sammen med Folketingets øvrige partier tage stilling til de enkelte forslag, samt hvordan en eventuel finansiering skal findes, f.eks. via en bredere skattebase, som kan træde i stedet for de foreslåede

fjernelser og/eller lempelser af afgifter. Målet med udvalget er ikke et lavere skattetryk, men derimod et mere simpelt skatte- og afgiftssystem.

Eksempler på ulogiske afgifter

Nedenfor er nævnt en række eksempler på, hvad forslagsstillerne mener er skøre eller ulogiske afgifter. Der er ikke taget stilling til, om lige præcis disse afgifter skal fjernes. Det skal et fremtidigt forsimpingsudvalg kigge nærmere på. Nedenstående er således blot for at give eksempler på afgifter, som ikke giver mening, og som kan indgå i udvalgets arbejde.

Afgift på luften i softice

Der er i dag afgift på luften i softice, en såkaldt svulmeafgift. Det er i sig selv svært at forklare danskerne, hvad baggrunden er for afgiften, men det har også vist sig at være administrativt tungt for Skatteforvaltningen at kontrollere. Det skyldes, at de forskellige maskiner puttede forskellige mængder af luft i isen, hvilket medførte, at Skatteforvaltningen skulle kontrollere flere af de enkelte maskiner. Løsningen på det sidste blev, at man indførte en standardsvulme procent, hvilket dog ikke fjerner det ulogiske i, hvorfor der overhovedet er en afgift på luften i softice (»Vanvids-afgift? Staten tjener 300 millioner på luften i din softice«, B. T., den 15. december 2015).

Bedre bliver det ikke af, at den ismiks, som bruges til softice, ofte er den samme miks, som bruges til milkshake. Forskellen er blot, at milkshaken er afgiftsfri, mens miksen er pålagt afgift, hvis den benyttes til softice.

Isafgiften generelt

Isafgiften er generelt et eksempel på en punktafgift, som kan give anledning til megen hovedrysten, når der ses på konkrete eksempler.

Der er f.eks. ikke afgift på saftvand eller sodavand, men vælger en producent at fryse saftvanden til is og sælge den, skal der tillægges isafgift. Sælger producenten til gengæld frys selv-is, er der ikke pålagt afgift, da det sælges optøet.

Afgift på autopærer

I en debat på DR1 under valgkampen i 2019 debatterede nuværende statsminister Mette Frederiksen og daværende statsminister Lars Løkke Rasmussen skattestigninger (»Frederiksen gik i stå, da hun hev LED-pære frem: - Det faldt helt til jorden, siger kommentator«, bragt på TV 2's hjemmeside den 2. juni 2019). Debatten omhandlede, om afgiften skulle stige eller ej, men ingen stillede det rigtige spørgsmål: Hvorfor er der overhovedet en afgift på en autopære til en bil? Det er jo ikke sådan, at borgerne lader lyset på deres bil stå tændt i en halv time, efter de er kommet hjem. Eller at borgeren skifter pæren hver måned for at være sikker på, at den virker. Lyset er tændt, når bilen er tændt. Det er der lov-

krav om. Vi skifter pæren, når den er sprunget. Afgiften har altså ingen adfærdsregulerende effekt.

Tillægsafgift for mousserende vin

Der er i dag afgift på vin, hvilket tjener sundhedsformål, da det ikke er sundt at drikke alkohol. Der er dog en tillægsafgift på vin, hvis trykket i en flaske kommer over 3 bar ved 20 grader, hvilket udløser en tillægsafgift på 3,35 kr./l. («Øl- og vinafgiftsloven», Skatteministeriets hjemmeside).

Det giver mening, at der er afgift på alkoholiske drikke, da alkohol er usundt, og at vi som samfund derfor gerne vil adfærdsregulere, så brugen af alkohol begrænses. Men bør afgiften ikke sættes ud fra alkoholprocenten og ikke ud fra, om trykket i vinflasken overstiger 3 bar?

Chokoladeafgift

Chokoladeafgiftsloven stammer fra 1922, hvor den havde til hensigt at beskatte visse luksusvarer. Loven er meget kompliceret, hvilket bl.a. fremgår af en række af den tidligere skatteministers svar på spørgsmål fra Skatteudvalget, jf. bl.a. Skatteudvalget alm. del – svar på spørgsmål 314-317 og 324-328 (folketingsåret 2018-19, 1. samling). Det frem-

går bl.a., at der kan være forskel på afgiften på to kager, selv om begge er chokoladeovertrukne, således at der måske skal betales fuld afgift for den ene, men måske ikke fuld afgift for den anden. Et andet eksempel er, at kakaomælk er fritaget for chokoladeafgift, mens der er afgift på plantebaseret kakaodrik, jf. Skatteudvalget alm. del – svar på spørgsmål 60-62 (folketingsåret 2018-19, 2. samling).

Chokoladeafgiften er således kompliceret og ulogisk, samtidig med at den skaber ulige konkurrenceforhold. Afgiften vil derfor være et oplagt eksempel på en afgift, som et forsimpningsudvalg bør kigge nærmere på.

Kaffeafgiften

I det tidligere Saneringsudvalgs endelige rapport, »Sanering af punktafgifter«, offentliggjort på Skatteministeriets hjemmeside i oktober 2017 blev det anbefalet at afskaffe kaffeafgiften. Anbefalingen blev baseret på, at afgiften alene tjener et fiskalt formål, og at afskaffelsen ikke har nogen negative sundhedsmæssige konsekvenser. Afgiften er ikke blevet afskaffet efterfølgende, hvilket man bør genoverveje at gøre.

Skriftlig fremsættelse

Dennis Flydtkjær (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

*Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af et
forsimplingsudvalg.*

(Beslutningsforslag nr. B 20)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.